30872 Landelijk afvalbeheerplan

32852 Grondstoffenvoorzieningszekerheid

Nr. 330 Brief van de minister van Klimaat en Groene Groei

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 3 november 2026

Een belangrijk onderdeel in een circulaire keten is dat materialen aan het eind van hun levensduur weer hoogwaardig worden verwerkt. Door onze afvalstoffen te scheiden en te recyclen, kunnen grondstoffen worden teruggewonnen voor de industrie, bijvoorbeeld de chemische industrie en defensie-industrie. Hierdoor wordt de Nederlandse industrie minder afhankelijk van grondstoffen uit derde landen en eventuele verstoringen van internationale logistieke ketens. Dit kan bijdragen aan onze leveringszekerheid en weerbaarheid. Daarmee levert de recycling van afvalstoffen een belangrijke bijdrage aan de strategische autonomie van Nederland. Tegelijkertijd is de hoogwaardige recycling van afvalstoffen een randvoorwaarde voor het sluiten van materiaalketens, waarmee het een belangrijke bijdrage levert aan een beter klimaat, een schoner milieu en het realiseren van een circulaire economie.

Het bewerkstelligen van hoogwaardige recycling van afvalstoffen vergt een goed systeem van afvalscheiding en -inzameling. Door afvalstoffen goed te scheiden kunnen ze ook weer hoogwaardig worden toegepast. Zo maken we van glasscherven nieuwe glazen flessen, van gescheiden bioafval (hierna gft-afval) bodemverbeteraars voor onze boeren en groen gas voor onze industrie en huishoudens, en winnen we kritieke materialen terug uit onze gescheiden ingezamelde elektronische apparaten en batterijen.

Het kabinet heeft de ambitie om de transitie naar een circulaire economie te versnellen. Met het Nationaal Programma Circulaire Economie (NPCE) werken we via vier strategieën aan het realiseren van een circulaire economie, waaronder de strategie “hoogwaardige verwerking”. Om te komen tot meer (hoogwaardige) recycling is het van belang dat ook de afvalscheiding en inzameling in Nederland verder verbetert. Hiermee kan worden voorkomen dat recyclebare materialen worden verbrand en wordt ervoor gezorgd dat meer (schone) stromen beschikbaar komen voor hoogwaardige recycling. Ook kunnen zo de kosten van verbranding worden vermeden, hetgeen kan bijdragen aan het beperken van de kosten voor ondernemers en inwoners. Deze ambitie sluit ook aan op de wensen van de Kamer waar meermaals over het onderwerp afvalscheiding is gesproken en de toezegging is gedaan om de introductie van een landelijke afvalinzamelstandaard te onderzoeken[1]. Ook is toegezegd om te onderzoeken hoe inzamelmethoden kunnen worden geoptimaliseerd en welke inzamelmethode voor kleding de meeste grondstoffen oplevert[2]. Dit onderzoek is bijgevoegd. In het commissiedebat Circulaire Economie van 16 april 2025 is door de toenmalige staatssecretaris van IenW toegezegd de Kamer te informeren over de uitkomsten van het onderzoek naar het standaardiseren van de afvalinzameling[3]. Met deze brief en bijlagen geef ik invulling aan de hiervoor genoemde toezeggingen,

[1] TZ202310-010
[2] TZ202305-057
[3] TZ202505-136

evenals enkele onderzoeken aangekondigd in het Nationaal Programma Circulaire Economie (NPCE).

In deze brief wordt eerst het huidige inzamelbeleid uiteengezet, waarna beknopt wordt ingegaan op de uitkomsten van de uitgevoerde onderzoeken. Daarna zal de ambitie van het kabinet worden uiteengezet, gevolgd door het vervolgproces. De kern van de boodschap is dat wordt toegewerkt naar een maatregelenpakket om het afvalscheidingssysteem consistent en herkenbaar te maken voor inwoners. Dit houdt in dat afvalscheidingsregels voor inwoners thuis, op het werk en op school zo veel mogelijk hetzelfde zijn, inwoners meer grip krijgen op hun afvalstoffenheffing en dat de kwaliteit van recyclebare stromen moet worden gewaarborgd en verbeterd, zodat de maximale waarde uit ons afval wordt gehaald.

Huidige beleidskaders

Het Nederlandse afvalbeheerbeleid vloeit voort uit de Europese Kaderrichtlijn afvalstoffen. De Kaderrichtlijn definieert onder andere basisconcepten met betrekking tot afval, recycling en terugwinning, hanteert bronscheiding van afvalstoffen als uitgangspunt, legt doelstellingen op voor de recycling van stedelijk afval en stelt regels om negatieve gevolgen van afvalproductie en afvalbeheer voor mens en leefomgeving te voorkomen of verminderen. Goed afvalbeheerbeleid draagt niet alleen bij aan een schone en prettige leefomgeving voor alle Nederlanders, maar waarborgt ook de hoogwaardige verwerking van afgedankte producten en materialen.

Het Europese begrip stedelijk afval is in Nederland onderscheiden in huishoudelijk afval en bedrijfsafval. Bedrijfsafval is het afval van bedrijven dat qua aard en samenstelling vergelijkbaar is met huishoudelijk afval. Voor (grof) huishoudelijk afval hebben gemeenten de wettelijke taak om dit in te zamelen (Wet milieubeheer artikelen 10.21 en 10.22). In het Besluit gescheiden inzameling huishoudelijke afvalstoffen (GIHA) staat de verplichting voor gemeenten om bioafval (hierna: gft-afval), papier, metaal, kunststoffen, glas, textiel, gevaarlijke afvalstoffen en afgedankte elektrische en elektronische apparatuur gescheiden in te zamelen. Het is aan gemeenten om te bepalen hoe zij aan deze wettelijke taak willen voldoen. In de praktijk doen ze dit door het huis-aan-huis op te halen, met separate verzamelcontainers aan de straat en/of door het bij de milieustraat apart in te zamelen. Het Rijk ondersteunt gemeenten in het uitvoeren van hun wettelijke taak met het Uitvoeringsprogramma Van Afval Naar Grondstof - Huishoudelijk Afval (VANG-HHA).

Gemeentelijke beleidsmakers maken beleidskeuzes met betrekking tot dienstverlening, milieuprestaties en kosten (de zogenaamde afvaldriehoek). Zo wordt bepaald of afval huis-aan-huis wordt ingezameld en hoe vaak dat gebeurt, of dat mensen het afval zelf moeten wegbrengen. Welk inzamelmiddel het beste aansluit, kan onder andere worden bepaald op basis van het bebouwingstype, de beschikbare ruimte en de hoeveelheid afval in een gebied. Inzamelmiddelen kunnen daarom niet alleen tussen gemeenten verschillen, maar ook per wijk of dorpskern binnen een gemeente zelf. Voor gft-afval en plastic verpakkingen, metalen verpakkingen en drinkpakken (hierna pmd-afval) kunnen gemeenten gebruik maken van uitzonderingsgronden om van de scheidingsverplichting af te zien. Voor pmd-afval houdt dit in dat het samen met het restafval wordt ingezameld en naderhand machinaal gesorteerd voor recycling, ook wel nascheiding genoemd. Het gft-afval dat niet aan de bron wordt gescheiden gaat

mee met het restafval en wordt niet gerecycled maar verbrand. Op grond van artikel 15.33 Wm zijn gemeenten bevoegd om een afvalstoffenheffing in te voeren om zo de kosten die verbonden zijn aan het beheer van huishoudelijke afvalstoffen te dekken (afvalstoffenheffing).

Met betrekking tot bedrijfsafval zijn ondernemers zelf verantwoordelijk om ervoor te zorgen dat hun afvalstoffen (gescheiden) worden ingezameld. Gemeenten hebben wettelijk geen rol bij de inzameling van bedrijfsafvalstoffen. Bedrijven sluiten voor de inzameling contracten af met erkende afvalinzamelaars. Het Rijk heeft in het Circulair Materialenplan (CMP) de kaders uitgewerkt waarbinnen bedrijven hun afvalstromen moeten scheiden. Het ministerie ondersteunt ook bedrijven bij het beter scheiden van afvalstoffen binnen hun bedrijfsvoering via het Uitvoeringsprogramma VANG-Buitenshuis.

Hiernaast zijn producenten van sommige productgroepen wettelijk verantwoordelijk voor de inzameling en verwerking van het afval van de producten die zij op de markt brengen (uitgebreide producentenverantwoordelijkheid - UPV). De organisatie en kosten van het inzamelen en verwerken van het geproduceerde afval wordt met UPV gelegd bij degene die het product op de markt brengt. De producenten geven hieraan invulling door bijvoorbeeld over de inzameling van huishoudelijke afvalstoffen (bijv. verpakkingsafval) afspraken te maken met gemeenten over het gebruik van de gemeentelijke inzamelsystemen. Gemeenten ontvangen daarvoor dan een vergoeding. Voor de inzameling van afvalstoffen van bedrijven waarvoor een UPV geldt, zorgen producenten ook voor een kosteloze inzamelinfrastructuur voor ondernemers.

Onderzoeksresultaten en kabinetsambitie

Onderzoek standaardisatie

De Kaderrichtlijn afvalstoffen stelt dat lidstaten 55% recycling van stedelijk afval moeten behalen in 2025, 60% recycling in 2030 en 65% in 2035. In 2024 werd 53,5% van het stedelijk afval in Nederland gerecycled. In 2023 was dit 54,6% en in 2022 werd 53,7% van de stedelijke afvalstoffen gerecycled. Hoewel met het huidige beleid goede resultaten worden behaald, is het met het huidige groeipad onwaarschijnlijk dat zonder nadere maatregelen de doelstellingen in 2030 en 2035 worden behaald. Het niet halen van deze doelstellingen kan tot een inbreukprocedure vanuit de Europese Commissie leiden.

Daarnaast worden door inwoners en andere belanghebbenden problemen ervaren. Zo geven zij aan dat het huidige beleid leidt tot te veel verscheidenheid in afvalscheiding en -inzameling tussen gemeenten, wat verwarrend kan zijn voor inwoners en daarmee betere afvalscheiding en recycling in de weg kan zitten. Verschillende partijen vragen daarom om standaardisatie bij de afvalinzameling. Er bestaan daarbij verschillende ideeën over wat standaardisatie van afvalinzameling inhoudt en hoe dit eruit zou kunnen zien. Wel zijn de verschillende partijen het erover eens dat het Rijk aanvullende vereisten zou moeten stellen aan gemeenten en producenten over hoe de inzameling van huishoudelijk afval moet worden uitgevoerd. Dit met als doel om de verschillen tussen gemeenten te verkleinen en toe te werken naar meer en betere recycling.

De afgelopen periode zijn de volgende onderzoeken uitgevoerd:

- een burgerpanelonderzoek door Ipsos om te toetsen of inwoners last hebben van de verschillen in het afvalbeleid en waar dat dan door komt (bijlage 2);

- een inventarisatie onder gemeenten door onderzoeksbureau De Afvalspiegel en Rijkswaterstaat om de verscheidenheid tussen gemeenten te onderzoeken;
- een uitgebreide ketenconsultatie door het ministerie met rondetafel-gesprekken met verwerkers, interviews met producentenorganisaties en regiobijeenkomsten met gemeenten en inzamelaars; en
- een onderzoek naar de toepassing van de uitzonderingsgronden in het Besluit gescheiden inzameling huishoudelijke afvalstoffen door onderzoeksbureaus Rebel en De Afvalspiegel (bijlage 3).

In de bijlage wordt beknopt ingegaan op de uitkomsten van deze onderzoeken. In de kern laten de onderzoeken zien dat:

- de meeste inwoners en ondernemers het scheiden van afval belangrijk vinden en dit ook doen;
- een deel van de inwoners het ingewikkeld vindt dat er verschillen tussen gemeenten zijn qua inzamelsysteem, met name over wat in welke bak moet worden weggegooid;
- twee derde van de Nederlanders graag een gestandaardiseerde manier van afvalinzameling zien in Nederland;
- inwoners het lastig vinden dat er verschillen zijn in de hoogte van de afvalstoffenheffing tussen gemeenten;
- producenten, gemeenten en inzamelaars een gebrek aan transparantie ervaren in de keten, zoals t.a.v. kwaliteit van recyclebare afvalstromen en de verwerking en toepassing van materialen;
- er breed draagvlak is bij belanghebbenden voor een vorm van standaardisatie van afvalinnamesystemen, mits dit ten goede komt aan de afvalscheiding-, inzameling en (hoogwaardige) recycling;
- ketenpartijen ook last ondervinden van verschillen tussen gemeenten, bijvoorbeeld bij de uitvoering van (landelijke) voorlichtingscampagnes; en
- dat het onderwerp afvalinzameling- en recycling ook als complex wordt ervaren en de beschikbare beleidscapaciteit in sommige gevallen onvoldoende is om het goed op te pakken.

Gelet op bovenstaande uitkomsten is het kabinet voornemens om toe te werken naar een systeem met meer eenduidigheid, waarbij afvalscheiding thuis, op het werk en op school grotendeels op dezelfde manier zal gaan werken en er landelijk een herkenbaar afvalscheidingssysteem bestaat en dat daar zo eenduidig mogelijk over wordt gecommuniceerd. Dit om zoveel mogelijk waarde uit ons afval te kunnen halen en vernietiging van waardevolle grondstoffen te voorkomen. Daarvoor stelt het kabinet de volgende stappen voor:

- Verhogen van de gescheiden inzameling van bioafval: Het kabinet wil de uitzonderingsgronden voor gemeenten, waarmee zij af kunnen zien van de gescheiden inzameling van bioafval schrappen. Het voorstel hiertoe zal komend voorjaar in internetconsultatie worden gebracht. Het laten vervallen van deze uitzonderingsgrond kan tot meer eenduidigheid voor inwoners leiden en meer gescheiden bioafval opleveren. Uit dit gescheiden bioafval kunnen waardevolle grondstoffen en nutriënten zoals fosfaat worden teruggewonnen en meer groen gas worden opgewekt.
- Het verplichten van een gedifferentieerd tarief op restafval: De komende periode zal met belanghebbenden worden onderzocht hoe inwoners meer grip kunnen krijgen op hun afvalkosten, bijvoorbeeld door het landelijk invoeren van een gedifferentieerd tarief op restafval. De landelijke invoering van deze maatregel vergt zorgvuldige voorbereidingstijd, lokale betrokkenheid en een laagdrempelig en herkenbaar afvalscheidingssysteem.

Bovengenoemde maatregel ten aanzien van de gescheiden inzameling van bioafval moet dus eerst zijn geïmplementeerd voordat deze maatregel landelijk in werking zou kunnen treden. Bij het onderzoeken en verder uitwerken van deze maatregel zal ook worden verkend of de grondslag van de lokale afvalstoffenheffing kan worden verbreed om ook de dekking van afvalpreventiemaatregelen mogelijk te maken. Besluitvorming over deze maatregel zal op een later moment plaatsvinden.

- Heldere criteria bron- versus nascheiding pmd-afval: Het kabinet is van mening dat zowel nascheiding als bronscheiding van pmd-afval thuishoort in het Nederlandse systeem. Hierbij geldt, conform Europese regelgeving: bronscheiding waar het kan, nascheiding waar het moet. Het kabinet wijkt hier niet af van de standpunten van eerdere kabinetten. De komende periode zal door middel van gesprekken en onderzoeken worden verkend hoe op dit vlak meer eenduidigheid voor inwoners kan worden gecreëerd en de hoogwaardige verwerking van pmd-afval kan worden gewaarborgd.
- Verbeteren van afvalscheiding op scholen: Het kabinet wil onderzoeken of afvalscheiding op scholen kan worden verplicht zodat op school zo veel mogelijk hetzelfde afvalscheidingssysteem ontstaat als thuis.
- Verhogen van de gescheiden inzameling van bedrijfsafval: Momenteel wordt een onafhankelijk evaluatieonderzoek uitgevoerd naar het afvalscheidingsbeleid bij bedrijven en instellingen. Dit rapport wordt aan het einde van dit jaar verwacht. Op basis van dit onderzoek kan samen met het bedrijfsleven en bevoegde gezagen concretere maatregelen worden geformuleerd voor consistenter en eenduidiger scheidingsbeleid voor bedrijven. Hiermee kan een bijdrage worden geleverd aan het verminderen van regeldruk.
- Landelijk sturen op kwaliteit van afvalstromen: Het kabinet wil sterker sturen op de kwaliteit van afvalstromen om zo de hoogwaardige verwerking daarvan te bevorderen, bijvoorbeeld door eisen te stellen aan de kwaliteit van afvalstromen en positieve prikkels die het aanleveren van een goede kwaliteit van recyclebare afvalstromen minder duur maken. Hierbij wordt ook onderzocht hoe informatie en feedbackloops in de keten kunnen worden versterkt.
- Aanvullende machinale sorteerstap van het overgebleven restafval van huishoudens en bedrijven: Gemiddeld bestaat 80% van het restafval nog uit recyclebare materialen. Daarom wil het kabinet, in aanvulling op de optimalisatie van het bronscheidingssysteem, ook de sortering van het ingezamelde restafval verbeteren om minder recyclebaar materiaal in de verbrandingsoven te doen belanden. Daarbij wordt gedacht aan een aanvullende machinale sorteerstap van het overgebleven restafval door sorteer- en/of verwerkingsbedrijven nadat het is ingezameld bij huishoudens en bedrijven. Op die manier kan de meeste waarde uit ons afval worden gehaald en worden CO_2-emissies door verbranding en primaire grondstofwinning voorkomen.

Gemeenten spelen een belangrijke rol in de overgang naar een circulaire economie. De manier waarop zij de inzameling van afval organiseren en stimuleren gaat veranderen. Het kabinet wil gemeenten ondersteunen in die transitie en verkent op dit moment hoe via het Klimaatfonds financiële ondersteuning kan worden geboden voor de verdere implementatie van een systeem voor gescheiden bioafvalinzameling en diftar.

Vervolgproces

Bovenstaande maatregelen schetsen de contouren van hoe het toekomstige systeem eruit zou kunnen zien. Het kabinet is voornemens de komende maanden de plannen verder uit te werken in samenwerking met betrokken sectoren en medeoverheden. Hierbij houdt het kabinet expliciet oog voor uitgangspunten zoals het stimuleren van innovaties binnen het afvaldomein, uitvoerbaarheid en vermindering van de regeldruk. Ook zal in Europees verband gekeken worden naar ervaringen van andere lidstaten, bijvoorbeeld in de context van de besprekingen van de Circular Economy Act. De Kamer zal over de voortgang van de vervolgstappen worden geïnformeerd.

De minister van Klimaat en Groene Groei,
S. van Veldhoven-van der Meer

Bijlage

Bevindingen burgerpanelonderzoek & inventarisatie onder gemeenten

Zowel inwoners als ondernemers geven aan het scheiden van afval belangrijk te vinden. Een meerderheid van de ondernemers (82%) vindt het scheiden van bedrijfsafval belangrijk. Bij bijna alle bedrijven uit het onderzoek in de kantoren-, winkel-, en dienstensector (89%) wordt op de werkvloer afval gescheiden, ook als daar geen verplichting voor is[4]. 86% van de huishoudens vindt het belangrijk om hun afval te scheiden (zie bijlage 2). Wel vindt 44% van de Nederlanders het ingewikkeld dat er in sommige Nederlandse gemeenten een andere manier van afval scheiden is. 12% van de Nederlanders geeft aan echt last te ervaren dat de afvalinzameling niet landelijk hetzelfde is. Nederlanders die er echt last van hebben, zeggen dat dit met name komt door verschillende regels en systemen.

Scheidingsregels en -systemen (wat mag in welke bak?) kunnen op verschillende manieren variëren tussen gemeenten. Zoals in het stuk over de 'huidige beleidskaders' aangegeven, mogen gemeenten voor gft-afval en pmd-afval gebruik maken van uitzonderingsgronden om van de bronscheidingsverplichting af te zien. Ongeveer een kwart van de gemeenten maakt hier voor pmd-afval gebruik van en doet aan nascheiding of een combinatie van bron- en nascheiding[5]. Uit de inventarisatie blijkt dat ongeveer 30% van de gemeenten een uitzonderingsgrond toepast om in sommige gebieden binnen de gemeente af te zien van gescheiden gft-inzameling. Daar waar gemeenten gebruikmaken van deze uitzonderingsgronden om af te zien van brongescheiden inzameling van pmd- en/of gft-afval, belanden deze stromen in de restafvalbak. Dit leidt tot onderscheid in scheidingsregels tussen en ook binnen gemeenten.

Een andere manier waarop scheidingsregels tussen gemeenten kunnen variëren, is het gebruik van eigen versies van wel/niet lijsten in plaats van de landelijk beschikbaar gestelde lijsten[6]. Gemiddeld gebruikt 56% van de gemeenten een eigen versie van de wel/niet lijst of helemaal geen lijst. Als de eigen lijst die een gemeente hanteert afwijkt van de landelijke lijst dan kan een verschil in scheidingsregels ontstaan tussen gemeenten. Daarnaast kunnen de regels voor afvalscheiding op het werk ook verschillen van afvalscheiding thuis.

Daarnaast blijkt dat ook de verschillen in kosten voor afvalinzameling een reden zijn waarom inwoners last ervaren. De verschillen in kosten tussen gemeenten zijn afhankelijk van het gemeentelijke systeem en de eerdergenoemde lokaal gemaakte keuzes. Onderzoek uitgevoerd door Rijkswaterstaat in opdracht van het ministerie laat zien dat de afvalstoffenheffing in 2025 uiteenliep van gemiddeld €14,54 per huishouden per jaar in de goedkoopste gemeente, tot €536,20 in de duurste gemeente[7]. De grote verscheidenheid in heffingshoogte is het gevolg van lokale beleidskeuzes en of de gehele kostenpost van het afvalbeheer wordt doorberekend aan de inwoners via de afvalstoffenheffing of dat de kosten (deels) vanuit andere middelen worden gefinancierd. Gemeenten met lage afvalbeheerkosten maken over het algemeen gebruik van tariefdifferentiatie op het afvalaanbod (diftar). In deze gemeenten betalen inwoners op basis van de hoeveelheid restafval die zij aanbieden. De afvalbeheerkosten in gemeenten die diftar hebben ingevoerd zijn gemiddeld 26% tot 35% lager dan in gemeenten die een vast tarief hanteren[8].

---

[4] Afvalscheiding in de KWD-sector | Rapport | Rijksoverheid.nl (Ipsos, 2025)

[5] https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2024/43/hoeveelheid-huishoudelijk-afval-per-inwoner-daalt-licht-in-2023

[6] Op een wel/niet lijst staat uitgedrukt wat er wel en niet bij een gescheiden materiaalstroom thuishoort.

[7] https://open.rijkswaterstaat.nl/open-overheid/@299271/afvalstoffenheffing-2025/

[8] Ibid

Bevindingen ketenconsultatie: behoefte aan transparantie en heldere kaders
Door het Rijk zijn uitgebreide gesprekken gevoerd met een brede groep producenten (1-op-1 gesprekken), gemeenten en inzamelaars (regiobijeenkomsten), en afvalverwerkers (rondetafelgesprekken), waarbij zij zijn bevraagd wat er binnen het huidige beleid goed en minder goed gaat met betrekking tot de inzameling en recycling van huishoudelijke en wat er nodig is om dit te verbeteren.

Meer en betere afvalscheiding wordt door alle bevraagde belanghebbenden onderkend als belangrijk onderdeel om tot een circulaire economie te komen. Over het algemeen is er tevredenheid over het systeem. Wel worden punten voor verbetering aangedragen. Zo wordt momenteel een gebrek aan transparantie in de keten ervaren. Dit zou met name komen doordat er geen verplichting is om informatie (met elkaar) te delen. Hierdoor is er vaak geen zicht op de kwaliteit van de gescheiden afvalstromen en hoe deze worden verwerkt en toegepast in nieuwe materialen. Dit gebrek aan feedback binnen de keten wordt ook door het ministerie herkend. Het ministerie ontvangt tevens signalen dat er een disbalans is in de afvalverwerkingsmarkt. Dit zou komen door soms onredelijke contracteisen met betrekking tot vervuilingsgraden of te rigide beoordelings-protocollen.

Belanghebbenden geven daarnaast aan dat afvalscheiding in sommige gebieden achterblijft of niet optimaal verloopt. De genoemde oorzaken hiervan zijn meervoudig. Zo wordt benoemd dat sommige gemeenten en inzamelaars kampen met capaciteitsgebrek aan zowel de beleids- als de uitvoeringskant. Hierdoor kan niet altijd het optimale beleid worden gemaakt of uitgevoerd. De complexiteit van het onderwerp voor zowel inwoners als beleidsmakers wordt benoemd als één van de oorzaken waarom afvalscheiding, beleidsvorming of de implementatie van het afvalbeheerbeleid in sommige gebieden achterblijft. In aanvulling hierop komen in deze gesprekken tevens de verschillende systemen en regels terug als een barrière voor meer en betere afvalscheiding. Door deze verschillen zijn bijvoorbeeld landelijke bewustwordingscampagnes over nut- en noodzaak van afvalscheiding lastig uit te voeren.

Ten slotte is een ander signaal dat door meerdere partijen is afgegeven dat de eerdergenoemde uitzonderingsgronden voor pmd- en gft-afval niet altijd rechtmatig worden toegepast en de onderbouwingen soms niet in lijn zijn met de kaders uit de Kaderrichtlijn afvalstoffen. Het ministerie heeft nader onderzoek laten uitvoeren naar gemeenten die, op basis van eerdere onderzoeken, aangegeven hebben gebruik te maken van de uitzonderingsgronden in het Besluit GIHA (bijlage 3). De toepassing van de uitzonderingsgrond voor gft-afval wijst op een praktijk waarin de onderbouwing, vastlegging en toetsing niet bij elke gemeente even consistent is ingericht. Ditzelfde beeld is ook zichtbaar bij de uitzonderingsgrond voor pmd-afval. Gemeenten geven uiteenlopende motivaties voor de overstap naar nascheiding, ondanks dat de wetgeving maar één motiveringsgrond kent. De bevinding dat de benodigde onderbouwing evenals de verplichting tot formele vastlegging en structurele evaluatie niet bij elke gemeente even goed wordt nageleefd, zal in het vervolgtraject worden meegenomen.

Standaardisatie van afvalinzameling en meer regie vanuit het Rijk wordt in de ketenconsultatie door veel gesprekspartners aangedragen als oplossingsrichting om afvalscheiding en samenwerking in de afvalketen te verbeteren. Ook in het traject rondom de doorontwikkeling van het instrument uitgebreide producenten-

verantwoordelijkheid (UPV), de Plastictafel en werkgroep Afvalsector wordt deze oproep gehoord. Er blijkt over het algemeen breed draagvlak bij belanghebbenden voor een vorm van standaardisatie, mits die ten goede komt aan het verbeteren van afvalscheiding- en inzameling ten behoeve van meer (hoogwaardige) recycling.